

og ingen gyldig Kritik af Høires Politik. Thi en saadan Metteori er uheldig for alle Parter, og vilde være det ogsaa for det ærede Medlem, der udtalte sig, hvis han havde Ansvar for Styrelsen. Jeg tillod mig en Ufbrudelse i Gaar, da vi vare inde paa Spørgsmaalene om Socialdemokratiets Fremgang, nemlig at Socialdemokraterne og Arbejderbefolkningen ikke ere Et og det Samme. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) bemærkede i den Anledning, at være de det ikke, vilde de efterhaanden blive det. Jeg skal overfor det ærede Medlem bemærke, at naar Socialdemokratiet i Virkeligheden, som jeg opfatter det, som et Gjenemgangsstadium faar Tag i Arbejderne, er det ikke de socialdemokratiske Ideer, men det er den faglige Organisation og det, om de forstaa gennem den reelt at gavne Arbejderne. Sagnart derimod den faglige Organisation i Virkeligheden, viser sig ved Overgreb og Misforstaaelse af Situationen at være til Skade for Arbejderne, ser man med det Samme, at Socialdemokratiets Tag i og Hold paa Arbejderne løsner sig og maasse forsvinder. Det ser man allevegne (P. Holm: Hvor?) Ja, det har man set baade i Amerika og i England (P. Holm: Hvorfor ikke her?) Nei, her er det endnu, ikke kommet saa vidt. Jeg paastaar altsaa at det er en Forvejling af den politiske Socialisme og den faglige Organisation og det Arbejde, som derved udrettes, der forleder det ærede Medlem til at tro, at de to Ting ere det Samme. Naar det ærede Medlem bygger sin Fremgang paa, at Samfundet er uretfærdigt, og at det nødvendigvis maa være ham og hans Meningsfæller og deres Ideer, der kunne have disse Uretfærdigheder, skal jeg ikke her komme dybere ind paa disse Betragtninger. Jeg skal blot ganske kort udtale, at efter min Mening er den socialdemokratiske Stat den største Uretfærdighed, der er opfunden. Men at denne Uretfærdighed kan blive gjort legal ved den Politik, som Flertallet her har fulgt, benægter jeg naturligvis ikke. Naar det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Wulf) i Gaar udtrede, at han glædede sig over, at Socialdemokratiet kom ind, og naar han sagde, at han gjerne skulde støtte det, og syntes, at det var en sund og sand Alliance, og at de, naar de havde Ønsker at fremsætte, burde kunne sætte dem igennem paa legal Maade, — da forekommer en saadan Maade at tage Sagen paa mig temmelig formalistisk. Naar virkelig det Maal, Socialdemokraterne forfølge, er saaledes, som jeg har betegnet det, den største Uretfærdighed mod Samfundet,

som vel tænkes kan, og de Midler, de ville benytte, tillige ere af samme Art, da er det, Venstre gjør, i Virkeligheden at hjælpe dem frem til en legal Seir, til paa legal Maade at sætte Ønsker og Forhaabninger igennem, der i hvert Fald ere slet modsatte den Politik, de Tilstande, og det Maal, som dette politiske Parti hidtil har havt, saa at de bevidst eller ubevidst arbeide paa at gjøre de socialdemokratiske Ideer og Theorier legale her i Landet, give dem Livskraft og Legalitet. Hvis den bekjendte Theori om Folkethingets Overherredømme, som fluntrer paa Bunden af alle disse Debatter og af Flertallets Holdning endnu, og som det efter min Overbevisning ikke kan komme fra, før der er sket Noget paa en eller anden Maade, naar disse Theorier, Flertalstheorien og Folkethingsparlamentarismen, virkelig seire, og man saa ad legal Veje kunde sætte igennem, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) og Meningsfæller ønske, saa vilde det jo netop sige en Fornægtelse af Alt det, Flertallet hidtil har kæmpet for eller kæmpet imod. Altsaa er der i Virkeligheden, naar man ser hen paa Realiteten og ikke blot betragter en forbigaende politisk Seir eller Stemmeantal som afgjørende, en overordentlig Modsigelse i den Politik, der føres med en saadan Alliance. Men jeg skal dog tillade mig at udtale, at det forekommer mig, at Situationen derved er bleven klarere. Det bliver klarere og klarere, at en Del af Politikerne og af dem, der overhovedet deltage i Politiken, drives konsekvent, lojist nødvendigt over mod Socialdemokratiet, medens en anden Del efter min Mening mere og mere maa nærme sig den konservative Retning, som hidtil har været repræsenteret af Høire. For saa vidt kan jeg og mine Meningsfæller kun være tilfredse med Valget og med den Klarhed, der derved er bleven vunden. Den underlige Uklarhed og Usikkerhed, hvorunder vi have levet i en Række af Aar, er meget farligere end den Situation, der nu er fremkommen.

P. Holm: Det har ofte været Tilfældet, at Diskussionen her i Salen har dreiet sig om Socialdemokratiet og dets Krav til Samfundet og Lovgivningsarbejdet i aldeles overveiende Grad, men jeg tror ikke, det nogensinde har været Tilfældet i den omfattende Grad som i Debatten her om Finanslovsforlaget. Tidligere har det ogsaa været Tilfældet, til Trods for at Socialdemokratiet aldrig har havt mere end to Mænd i denne Sal og i de senere Aar kun een. Men det, at der nu er tre, er maasse